

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs II. De Calumniatoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

TITVLVS II.

DE CALUMNIATORIBUS.

§. I.

Quis dicatur calumniator, & quid sit calumniari, & quali poena sit afficiendus?

Calumniati aliud non est, quam falsa crimina proponere, & calumniator, propriè loquendo, dicitur ille, qui falsum crimen alicui in judicio imponit, ita tamen, ut alia calumnia sit vera, quando quis scienter, & per dolum, falsum alicui crimen objicit; alia vero sit presumpta, quando quis crimen, de quo accusavit aliquem, aut denuntiavit, non probat, aut in probatione deficit; presumitur enim hic talis, animo calumnandi, item movisse, nisi ex quibusdam indiciis appearat, eum probabilitate litigasse.

Calumniator autem, qui scienter & per dolum falso accusavit alium, punitus olim fuit pena talionis ordinaria, hodie tamen puniri solet poena extraordinaaria, ad arbitrium Iudicis, varias circumstantias attendentis; uti colligitur ex c. Superbia. 16. de accusat. & c. Cum fortius. 1. b. 1.

§. II.

An, & ob quas causas excusatetur accusator à calunnia, ejusque poena; & an etiam denuntiatur puniatur, tanquam calumniator, si in probatione criminis deficit?

Exculsurat à calunnia, etiam presumpta, accusator, si justâ causâ, & er-

rōe probabili ductus accusavit, etiam postmodum in probatione criminis deficit, ut constat ex L. 1. sed non utique ff. ad senatus consultum Turpiliatum, ita ut nec ad expensas solvendas condemnari possit. Sunt autem causæ justæ excusantes ejusmodi plures, ut si semiplenè saltem probavit; si fuit à testibus deceptus, &c. Neque tamen publici denuntiatores, qui publicâ auctoritate ad denuntiandum crimina constituti sunt, aut ad probandum denuntiatum crimen obligantur, aut si in probatione deficiant, poenâ aliquâ puniuntur, ex presumpta aliqua calunnia, modò nomine testes de delictis verosimiliter informatos, aut alia indicia aperiant, quibus Index ex officio moveri possit, ad ultioriem inquisitionem; cum esset in talibus calunnia presumptio, qui ex necessitate officij denuntiant: subinde tamen ad poenam calumniantium evitandam, si non sufficienter probant, quod denuntiant, probare debent, saltem per juramentum proprium, quod non animo calumnandi denuntiaverint, ut ne denuntiatores cum boni publici periculo

sibi semper timere debeant, de
penis calumniantium.

MS. 2
Tyy 2 TL